

Verveling als vermaak in Herberts Aquarium

*Jongeren
kritiek*

Steven de Jong. FOTO • UNITED
PHOTOS DE BOER • RON PICHEL

Jongerenkritiek is een samenwerkingsproject tussen krant en theater, waarin scholieren hun eigen recensie schrijven. Steven de Jong van het Coornhert Lyceum ging kijken naar Herberts Aquarium van Servaes Nelissen.

THEATER • RECENSIE

STEVEN DE JONG

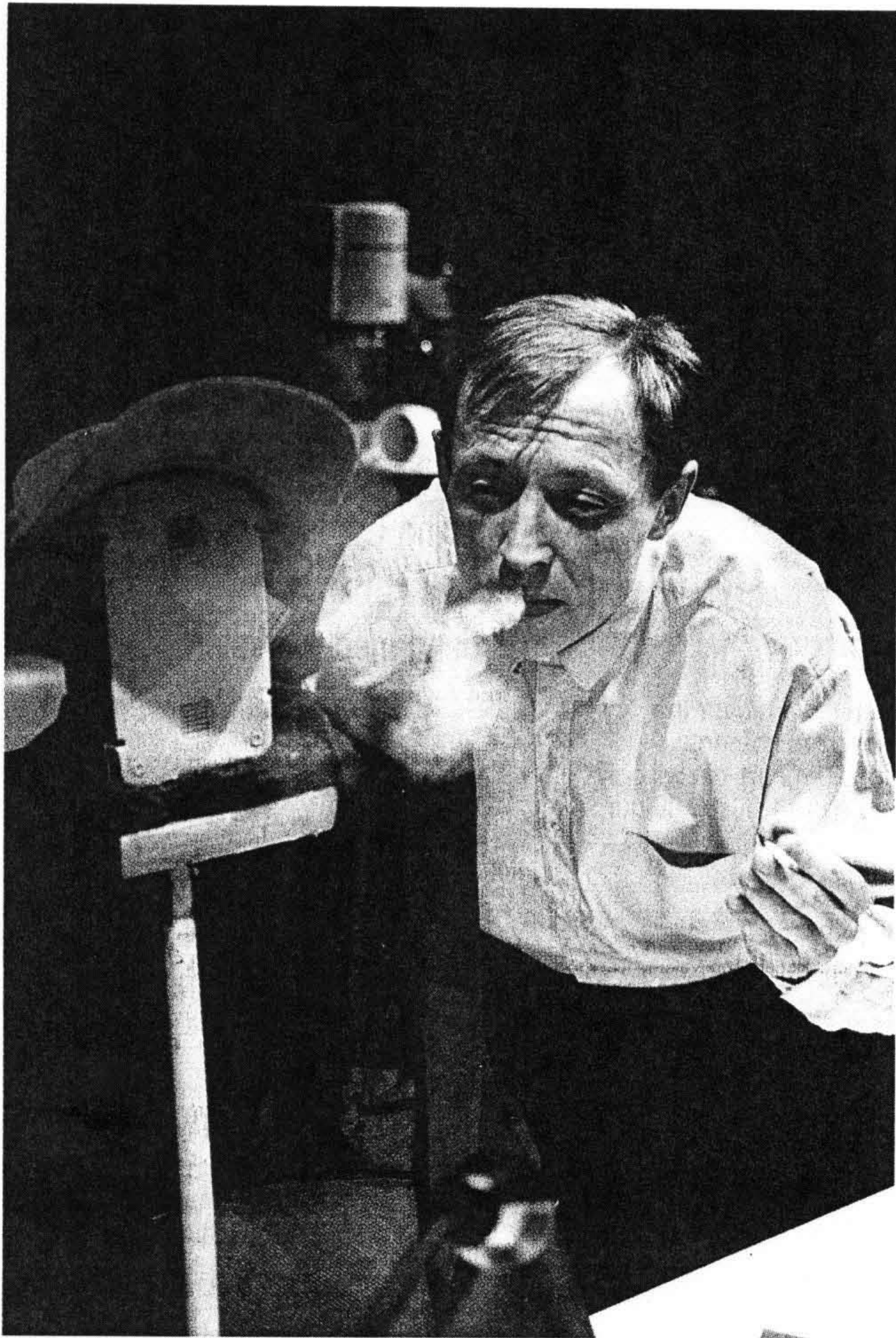
Herberts Aquarium. Spel, tekst en vormgeving: Servaes Nelissen. Gezien: 10 maart in de Toneelschuur in Haarlem. Daar nog te zien 13 maart.

Hij maakt de ramen van zijn portiershokje schoon. Maar er zitten geen ramen in het hokje, Herbert doet net alsof. Toch op zo'n manier, dat je bijna zou geloven dat er echt glas zit. Vervolgens pakt Herbert gewoon zijn kopje koffie door het 'glas' heen.

En zo komen er nog wel meer van dit soort grappen in de voorstelling voor. Toneel kun je het eigenlijk niet noemen. *Herberts Aquarium* is meer een soort mengelmoes van cabaret, toneel, poppenspel en mime. Al deze elementen maken dit stuk dan ook tot een humoristisch geheel waarbij alles wordt gespeeld door één en dezelfde persoon, Servaes Nelissen.

Het verhaal vertelt een werknacht uit het leven van Herbert. Hij is nachtportier in een ziekenhuis. Op een monitor houdt hij alles in de gaten. Het valt hem op dat er al een hele tijd een man bij de ingang rondhangt. Als Herbert gaat kijken, is de man weg. Komt hij weer terug in zijn portiershok en kijkt hij op de monitor, dan staat de man er weer.

Herbert heeft verder niet zo veel te doen en verveelt zich. Om de tijd te doden acteert Herbert in het raam van zijn

Servaes Nelissen als Herbert in zijn aquarium. Om de verveling te verdrijven speelt hij een spel met zelf verzonden personages.

FOTO • HANS AARSMAN

hokje met poppen die hij maakt van allerlei uiteenlopende voorwerpen. Stofdoeken tovert hij om in patiënten, petjes in vissen, een buidel tasje in een of ander exotisch zeldzaam waterdier en zijn duim verandert hij door middel van een luciferdoosje in zichzelf. Herbert is verliefd op de nachtzuster Mary, die ook in het ziekenhuis werkt. In zijn hokje fantaseert hij dat Mary ook op hem verliefd is.

Is Herbert even weg, dan komt er een oud mannetje langs. Zijn vrouw ligt op sterven

en de dokters hadden gezegd dat het vannacht zou gaan gebeuren. Het mannetje vermaakt het publiek op een soort cabaretachtige manier, zeer humoristisch dus. De voorstelling eindigt als het dag wordt. De vrouw van het oude mannetje is inmiddels overleden en Herbert zijn werk zit erop.

Het knappe aan deze voorstelling is dat alles maar door één persoon wordt gespeeld. En dan bedoel ik niet alleen de personages Herbert en het oude mannetje, maar vooral het poppenspel. De acteur windt

een doek om zijn hand, zet er een bril op en door middel van een leuk stemmetje heeft hij weer een heel nieuw personage met een eigen karakter en vergeet je eigenlijk dat het gewoon een doek is. Het is alleen jammer dat in het verhaal niet echt duidelijk wordt wie de man bij de ingang is en wat hij daar doet. Daar was meer mee te doen. Maar dit wordt gecompenseerd door de vele leuke humor. Al met al dus een leuke voorstelling, waarbij het poppenspel er toch zeker uitspringt.